

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/203/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620203025
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1620203025.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú R. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, so sídlom Záhorácka 2942/60A, Malacky, dieťa rodičov: matka K. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. cesta XX, K. a otec Z. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. F., t.č. umiestnený v T. u K., M. Xc, XX XXX K., Chorvátsko, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Malacky, zo dňa 13.01.2021, č.k. 9P/200/2020-51, jednomyseľne takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zveril maloletú R. C., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti matky K. M., nar. XX.XX.XXXX, otcovi Z. C., nar. XX.XX.XXXX uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 100 eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, vo zvyšnej časti návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, poučil účastníkov, že môžu podať na súd návrh na začatie konania vo veci samej o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, pričom účastníkmi konania vo veci samej budú maloletá a jej rodičia s tým, že súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší v rozhodnutí vo veci samej a s použitím § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“) napokon deklaroval, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 324 ods.1, § 325 ods.1, ods.2 písm. d/, § 326 ods.1,2, § 329 ods.1, § 332 ods.1, § 336, § 337 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“), § 361, §363, § 366 C.m.p., § 28 ods.1 písm. a/, ods.2, § 62 ods. 2,3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o rodine“) konštatujúc, že matka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (doručeného súdu dňa 14.12.2020) odôvodňovala tým, že s otcom maloletej žili spoločne na Slovensku, neskôr sa odsťahovali do Chorvátska, otec bol opakovane vo väzbe z dôvodu neplnenia si vyživovacej povinnosti, od 16.10.2020 je opäť vo väzbe v Chorvátsku a matka s ním nemá žiaden kontakt. Z Chorvátska matka aj s maloletou dňa 05.12.2020 odišli, pretože matka nemala z čoho živiť seba a maloletú, bola na všetko sama a otec jej nepomáhal. Počas leta matka pracovala ako sezónna pracovná sila, všetky zarobené peniaze otec minul na alkohol a polícia ho prichytila pod vplyvom alkoholu ako šoféruje auto, v ktorom sa nachádzala maloletá. Nespokojnosť v domácnosti, problém otca s alkoholom a jeho neschopnosť postarať sa riadne o maloletú, keď bola matka v práci, matke ujasnili, že musí konať v prospech maloletej. Maloletá matke uviedla, že keď si otec vypije, chová sa k nej zle, po poslednom zatknutí otca na neho zanevrela, uviedla, že nechce takého otca a chce žiť inak, neustále sa matky pýta, čo bude ďalej. Otec z väzenia a do školy volal na políciu, že matka nemôže bez jeho súhlasu odísť z Chorvátska a sociálny úrad nakoniec umožnil matke s maloletou odísť na Slovensko (s odchodom matke pomáhali jej priatelia), v súčasnosti sa zdržuje u svojej sestry, ktorá im pomáha. Súd prvej inštancie v danej veci z informácie poskytnutej MS SR odborom justičnej spolupráce v trestných veciach zistil, že otec sa aktuálne nachádza vo väzenskom

zariadení v K. v Chorvátsku, bol zadržaný na základe európskeho zatýkacieho rozkazu OS Bratislava V, č.k. 1T/24/2019 zo dňa 23.09.2020. Podľa odpisu z registra trestov bol otec viackrát trestaný, pričom trestným rozkazom OS Bratislava V, sp.zn. 1T/24/2019, bol právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody nepodmienečne na 2 roky pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona a trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 1T/146/2019, bol právoplatne odsúdený rovnako pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona na trest odňatia slobody nepodmienečne na 24 mesiacov.

3. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie zdôraznil, že v konaní starostlivosti súdu o maloleté deti je účelom neodkladného opatrenia v prvom rade ochrana maloletých detí. Záujem maloletého dieťaťa je vždy prvoradý (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, čl. 5 Zákona o rodine). Po oboznámení sa s návrhom matky dospel k záveru o jeho čiastočnej dôvodnosti zohľadňujúc, že maloletá je vo faktickej starostlivosti matky, otec je aktuálne obmedzený na osobnej slobode. Otec bol už viackrát trestaný a obmedzený na osobnej slobode, čo podľa vyjadrenia matky negatívne vplýva na maloletú, podľa vyjadrenia matky má problém s nadmerným požívaním alkoholických nápojov a voči svojim ďalším deťom si dlhodobo neplní riadne svoju vyživovaciu povinnosť, za čo bolo voči nemu viackrát vedené trestné stíhanie a bol právoplatne odsúdený. Uvedeným spôsobom svojho života otec nedokáže maloletej poskytnúť potrebnú stabilitu výchovného prostredia a nepredstavuje pre maloletú vhodný vzor správania, skôr naopak. Súd prvej inštancie konštatoval, že vzťah rodičov je podľa všetkého konfliktný a vážne narušený, keď nadmerné požívanie alkoholických nápojov ktorýmkoľvek z rodičov sa vždy veľmi negatívne prejavuje v jeho rodičovských kompetenciách a priamo ohrozuje zdravý psychický a fyzický vývoj maloletého dieťaťa. Mal za to, že za daného stavu, keď otec nevie maloletej zabezpečiť potrebnú stabilitu a riadnu starostlivosť je namieste, aby súd neodkladným opatrením zveril maloletú do starostlivosti matky a zastabilizoval tak pomery v rodine maloletej. V dôsledku záveru o javiacom sa neprispievaní otca na výživu maloletej, čiastočne vyhovel návrhu matky a zaviazal otca k plneniu jeho zákonnej vyživovacej povinnosti, avšak len v nevyhnutnej miere vo výške 100 eur mesačne poukazujúc na to, že ide o sumu, ktorá približne korešponduje so sumou životného minima na maloleté dieťa, stanovenú zákonom č. 601/2003 Z. z. v platnom znení, v spojení s Opatrením MPSVaR SR č. 174/2020 Z. z. (vo výške 98,08 eur mesačne). Vo zvyšnej časti požadovaného výživného návrh matky zamietol. Okolnosť, že otec je aktuálne obmedzený na osobnej slobode nepričítal na ťarchu maloletej poukazujúc na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 20.02.2019, sp. zn. 3 Cdo 236/2018, podľa ktorého na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Taktiež Ústavný súd ČR sa vyjadril, že ak sa zbavil rodič svojim úmyselným konaním, pre ktoré bola na neho uvalená väzba a pre ktoré bol následne odsúdený k trestu väzenia, objektívnej možnosti plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému dieťaťu (§ 85, § 96 Zákona o rodine; u nás § 62 a § 75 Zákona o rodine), nemožno túto skutočnosť pričítať na ťarchu tohto dieťaťa, ktoré podľa čl. 32 ods. 4 Listiny má základné právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť (nález ÚS ČR zo dňa 06.02.2008, sp. zn. IV. ÚS 1181/07).

4. Súd prvej inštancie napokon v odôvodnení rozhodnutia zdôraznil, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení má len predbežnú povahu a neprejudikuje prípadné rozhodnutie súdu vo veci samej. Keďže v danom prípade nariadil neodkladné opatrenie pred začatím konania vo veci samej, v súlade s ust. § 337 C.s.p. poučil účastníkov o možnosti podať návrh vo veci samej na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, v ktorom súd rozhoduje o výške výživného nie len v nevyhnutnej miere, ako aj komplexnej úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, a to na základe riadne vykonaného dokazovania. Obaja rodičia majú zároveň možnosť podať kedykoľvek návrh na zrušenie predmetného neodkladného opatrenia, ak pomínú dôvody, ktoré viedli k jeho nariadeniu.

5. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletej namietajúc, že Okresný súd Malacky nie je miestne príslušný rozhodovať o predmetnej veci, v ktorej nie sú splnené procesné podmienky, a to s odvolaním sa na čl.8 EZ č. 2201/2003 ktorým je ustanovené, že vo veci týkajúcej sa rodičovskej starostlivosti, je príslušný súd krajiny EÚ, v ktorej má v čase rozhodovania vo veci maloleté dieťa pobyť. V tejto veci je príslušný Opčinski sud Split, ktorý preverením potvrdil, že maloletá má prihlásený pobyt v RH na adrese Q. XX, N. od 29.03.2018 do 30.10.2022. Matka porušila rozhodnutie v zmysle Haagskej konferencie a dopustila sa trestného činu medzinárodného únosu dieťaťa. Opčinski sud Split rozhodol o potrebe zabrániť matke územie Republiky Hrvatska s maloletou s odôvodnením, že spoločná rodičovská starostlivosť bola vykonávaná na území RH pod č. R10b- 1033/2020 a maloletej ustanovil kolízneho opatrovníka K. S. z Centra za starostlivosť K.. Voči matke je začaté trestné stíhanie za medzinárodný únos dieťaťa, zanedbanie starostlivosti, zmenu rodinného stavu a bránenie práv dieťaťa a vo vzťahu k rodičovskej starostlivosti rozhoduje Opčinsky sud Split, kde je podaný návrh otca na zverenie maloletej

do starostlivosti otca. Súd prvej inštancie rozhodol len na základe zavádzajúcej výpovede matky a nevykonal žiadne dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. S matkou maloletej žil 13 rokov v spoločnej domácnosti, matka sa s maloletou v decembri 2020 odsťahovala z miesta jej trvalého pobytu, kde dieťa navštevovalo aj školu, a to bez jeho súhlasu. Tvrdenia matky o jeho alkoholizme sú účelové, s maloletou žil v období, kedy matka vykonávala sezónne práce na ostrove Vir samostatne a dieťa u neho výrazne prospievalo. V čase, kedy bol vo vyšetrovacej väzbe Split bola matka predvolaná a vypočúvaná v CZSS Omiš na základe oznámenia, že sa stretáva s mužmi, maloletú zanedbáva a je často pod vplyvom alkoholu. Maloletá sa tešila, že v zmysle dohody sa budú sťahovať do domu pri mori, že jej mama bude bývať v blízkosti a budú sa navštevovať.

6. Matka sa k podanému odvolaniu otca písomne nevyjadřila.

7. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu otca navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie v plnom rozsahu potvrdiť konštatujúc, že Okresný súd Malacky bol oprávnený o návrhu matky rozhodnúť a pri svojom rozhodovaní vychádzal z objektívnych okolností existujúcich v čase jeho rozhodovania.

8. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 C.m.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 161 ods. 1 C.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky za ktorých môže konať a rozhodovať (ďalej len procesné podmienky).

11. Podľa § 161 ods.2 C.s.p. ak ide o nedostatok podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

12. Podľa § 9 C.s.p. ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.

13. Podľa čl. 7 ods. 2 druhej vety ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej „Ústava SR“), právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

14. Podľa čl. 8 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 2201/2003, (ďalej „Nariadenie Brusel II bis“), súdy členského štátu majú právomoc vo veciach rodičovských práv a povinností k dieťaťu, ktoré má obvyklý pobyt v tomto členskom štáte v čase začatia konania.

15. Podľa čl. 8 ods. 2 Nariadenia Brusel II bis, odsek 1 sa uplatňuje s výhradou ustanovení článkov 9, 10 a 12.

16. Podľa čl. 10 Nariadenia Brusel II bis, v prípade neoprávneného premiestnenia alebo zadržania dieťaťa si súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa svoj obvyklý pobyt bezprostredne pred svojim neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, zachovávajú právomoc, až kým dieťa nenadobudne obvyklý pobyt v inom členskom štáte a:

a) každá osoba, orgán alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo sa zmieril s premiestnením alebo zadržaním, alebo

b) dieťa sa zdržiavalo v tomto inom členskom štáte najmenej jeden rok po tom, ako sa osoba, orgán alebo iný subjekt, ktorý vykonáva opatrovnícke právo, dozvedel, alebo mohol dozvedieť, o mieste pobytu dieťaťa, dieťa sa usadilo v novom prostredí a je splnená najmenej jedna z týchto podmienok:

i) do jedného roka odvtedy, ako sa nositeľ opatrovníckeho práva dozvedel alebo mohol dozvedieť o mieste pobytu dieťaťa, sa nepodala žiadosť o návrat dieťaťa na príslušné orgány členského štátu, do ktorého bolo dieťa premiestnené alebo v ktorom je zadržávané;

ii) nositeľ opatrovníckeho práva vzal späť svoju žiadosť o návrat a v lehote stanovenej v bode i) sa nepodala nová žiadosť;

iii) konanie na súde členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, sa skončilo podľa článku 11 ods. 7;

iv) súdy členského štátu, v ktorom malo dieťa obvyklý pobyt bezprostredne pred neoprávneným premiestnením alebo zadržaním, vydali rozsudok o opatrovníckom práve, z ktorého nevyplýva povinnosť návratu dieťaťa.

17. Podľa čl. 20 ods. 1 Nariadenia Brusel II bis, v naliehavých prípadoch nebránia ustanovenia tohto nariadenia súdom členského štátu prijať predbežné opatrenia, vrátane ochranných opatrení, s ohľadom na osoby alebo majetok v tomto štáte, ktoré sú dostupné podľa práva tohto členského štátu, aj keby podľa tohto nariadenia mal právomoc rozhodovať vo veci samej súd iného členského štátu.

18. Podľa čl. 20 ods. 2 Nariadenia Brusel IIbis, platnosť opatrení uvedených v odseku 1 zanikne, len čo súd členského štátu, ktorý má právomoc podľa tohto nariadenia rozhodovať vo veci samej, prijal opatrenia, ktoré považoval za primerané.

19. Podľa § 65 C.m.p. odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

20. Podľa § 66 C.m.p. odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

21. Podľa § 67 C.m.p. na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

22. V posudzovanom prípade považuje odvolací súd za potrebné v prvom rade zdôrazniť, že pod pojmom právomoc súdu sa vníma okruh otázok a právnych vzťahov, ktorých prejednanie a rozhodnutie patrí do kompetencie súdov. V právnom poriadku Slovenskej republiky je právomoc súdov vymedzená v ust. § 3, 4 C.s.p., podľa ktorých súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú súdy, len ak to ustanovuje zákon. Zjednodušene možno povedať, že pojem právomoc predstavuje kompetenciu súdu určitú vec prejednať a rozhodnúť. Nedostatok právomoci spôsobuje vždy neodstrániteľnú vadu konania s nevyhnutným následkom vo forme uznesenia o zastavení konania. Pokiaľ ide o neodkladné opatrenie, právomoc k rozhodovaniu o ňom má súd vtedy, ak sa návrh týka vecí, v ktorej je daná právomoc súdu rozhodovať meritórne. Nariadiť neodkladné nariadenie (predbežné opatrenie) vo veci starostlivosti o maloleté deti môžu však aj súdy členského štátu, ktoré nemajú právomoc rozhodovať vo veci samej (čl. 20 Nariadenia Brusel II bis, alebo čl. 14 Nariadenia rady (ES) č. 4/2009 o výživnom), ale len za kumulatívneho splnenia podmienok, ktoré boli definované v rozhodnutí Európskeho súdneho dvora sp. zn. C - 523/07 a to, že predmetné opatrenie musí byť naliehavé, musí sa týkať osôb a majetku nachádzajúceho sa v členskom štáte, v ktorom je sídlo súdu, na ktorom bolo zahájené konanie a musí mať dočasnú povahu.

23. V prejednávanej veci sa súd prvej inštancie otázkou svojej právomoci rozhodovať o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia na okamžitú úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu (zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky a určenia výživného v nevyhnutnej miere) v súvislosti s posudzovaním podmienok konania, za ktorých môže súd konať vo veci (§ 161 C.s.p.) nezaoberal a neposudzoval ju a to i napriek tomu, že z obsahu návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 14.12.2020 vyplýva, že rodičia sa spoločne s maloletou v roku 2012 natrvalo presťahovali žiť do Chorvátska, kde (s polročnou prestávkou) žili až do odchodu matky s maloletou na Slovensko (v decembri 2020) zapríčineného tým, že „matka nemala z čoho živiť seba a ani maloletú, nakoľko bola na všetko sama a otec jej nepomáhal“.

24. Podľa zistení odvolacieho súdu pred Okresným súdom Bratislava I, po návrhu otca, prebieha pod sp.zn. 3P/40/2021 konanie o nariadenie návratu maloletej R. C., nar. XX.XX.XXXX pri neoprávnenom premiestnení, alebo zadržaní, v ktorom bolo nariadené pojednávanie na deň 30.8.2021 (uznesením, vyhláseným v priebehu pojednávania zo dňa 09.07.2021). Je nepochybné, že toto konanie je nadradené konaniam vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (vrátane konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a konania o návrhoch matky na nariadenie neodkladného opatrenia, týkajúceho sa maloletej), nakoľko iba toto konanie jasne určí a rozhodne spor o právomoc medzi dvoma opatrovníckymi súdmi. Len v rámci tohto konania týkajúceho sa návratu maloletého dieťaťa bude definitívne vyriešená otázka domicilu maloletého dieťaťa, a na to naviazaná otázka, ktorý súd má právomoc konať a rozhodovať vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa.

25. Súdu prvej inštancie dáva odvolací súd do pozornosti, že k vecnému prejednaniu a rozhodnutiu o posudzovanom návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia na okamžitú úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, (t.j. zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky a určenia výživného v nevyhnutnej miere), môže súd prvej inštancie pristúpiť až po dôslednom vyporiadaní sa s otázkou právomoci, resp. splnenia podmienky naliehavosti prípadu v zmysle čl. 20 Nariadenia Brusel II bis, podľa ktorého je povinný skúmať kumulatívne splnenie podmienok definovaných v rozhodnutí Európskeho súdneho dvora sp. zn. C - 523/07 (naliehavosť a dočasnosť požadovanej okamžitej úpravy, okruh osôb, ktorých sa má týkať), a to v kontexte všetkých skutočností vyplývajúcich z doterajšieho obsahu spisu, z ktorých je v danom štádiu konania osvedčené, že otec sa na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného rozhodnutím Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 23.09.2020, sp.zn. 1T/24/2019, aktuálne nachádza vo väzenskom zariadení v Splite (Chorvátska republika) a osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje výhradne matka, nachádzajúca sa spoločne s maloletou od decembra 2020 na území Slovenskej republiky. Až po dôslednom vyporiadaní sa s otázkou právomoci, resp. splnenia podmienky naliehavosti prípadu v zmysle čl. 20 Nariadenia Brusel II bis a vo vzťahu k určeniu výživného v nevyhnutnej miere aj podmienky podľa čl. 14 Nariadenia rady

(ES) č. 4/2009 o výživnom, následne pristúpi k vecnému prejednávaniu a rozhodnutiu o posudzovanom návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, pri ktorom bude povinný zohľadňovať charakter a účel tohto procesného inštitútu týkajúceho sa maloletého dieťaťa, v ktorom je povinný prioritne chrániť záujem maloletého dieťaťa, pri súčasnom zohľadnení skutkových zistení osvedčených doterajším obsahom spisu.

26. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd v danom štádiu konania rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods.1 písm. a/, b/ C.s.p. zrušil a podľa § 391 C.s.p. vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou súdu prvej inštancie bude ako prvoradé, dôsledne skutkovo a právne posúdiť splnenie podmienok konania na prejednanie a rozhodnutie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 161 C.s.p.) a až po úvahe o tom, že vec patrí do jeho právomoci, resp. sú splnené podmienky naliehavosti prípadu v zmysle čl. 20 Nariadenia Brusel II bis a vo vzťahu k určeniu výživného v nevyhnutnej miere aj podmienky podľa čl. 14 Nariadenia rady (ES) č. 4/2009 o výživnom, následne skutkovo a právne posúdi, či sú v danej veci splnené zákonné podmienky na jeho nariadenie. Súd prvej inštancie je povinný prijaté rozhodnutie v jeho písomnom vyhotovení odôvodniť spôsobom, ktorým umožní účastníkom konania voči skutkovým a právnym záverom majúcim podstatný význam pre rozhodnutie, v prípadnom opravnom prostriedku vecne a právne argumentovať (§ 234 ods.2, § 235, § 236, § 324 a nasl. C.s.p.). V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods.3 C.s.p.).

27. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).